Bistvo Janezovega evangelija

113. Gospodov namig Njegovima dvema pisarjema, Mateju in Janezu, o različnih zapisih. Pomembni namigi o bistvu evangelijev. Edina pot za resnično spoznanje Božje besede.

1 K Meni je stopil pisar Matej, ki Mi je sledil z določene razdalje, da bi zaradi zapisovanja videl, kaj se tu dogaja, in to potem zapisal, in Me vprašal, ali naj ta dogodek zapiše.
2 Jaz pa sem rekel: »Pusti to, da ne bi pozneje nastala zamenjava! Pojutrišnjem bomo spet šli k morju in tam se nam bo pripetila na las enaka prigoda, ki jo boš moral potem v celoti opisati! Jutri lahko zapišeš vse nenavadno, kar se bo zgodilo!«
3 Matej je s tem povsem zadovoljen; vpraša pa Me tudi Janez, ki se mu je to dejanje zdelo nadvse čudežno, ali si ga ne bi smel tudi on zapisati, vsaj z nekaj znamenji.
4 In Jaz mu rečem: »To seveda lahko storiš, toda ne takoj zatem, kar si do zdaj zapisal, temveč šele pozneje; v pol leta bomo imeli opraviti še s čisto enako zgodbo in tisto lahko potem zapišeš za to,ali to za ono!
5 Sploh pa ni tako pomembno ali bo zapisano eno ali drugo znamenje, ki je zelo podobno kakšnemu prejšnjemu, ker bodo s tem za Moje poznejše privržence zlahka nastale zamenjave in iz takih zamenjav končno vsakovrstna razglabljanja in dvomi, ki bi potem poglavitni stvari, ki je vendarle edino Moj nauk, veliko bolj škodovali kot koristili.
6 Dokler Jaz in vi in tisti, ki lahko osebno pričajo o polni resnici mnogih znamenj, živimo na tej zemlji, bodo vsi dvomi zlahka odstranjeni; toda v poznejših časih, ko bo pričevalo o Meni edino to, kar je zapisano, mora biti pismo zaradi svobode človeške volje čisto in lepo urejeno, sicer bi bolj škodovalo kot koristilo.«
7 Reče Janez: »Gospod, Ti moja ljubezen! Kar si zdaj povedal, je gotovo v najvišji meri resnično; toda ali ne bi bilo ravno zaradi tega zelo koristno, če bi potem tudi jaz karseda natančno, tako kot brat Matej, zapisal vse, kar počneš in učiš?
8 Če bodo v poznejših dobah ljudje primerjali moje in Matejevo pismo in v mojem pismu ne bodo našli tistega, kar bo zapisano v Matejevem, ali ne bodo začeli tuhtati in dvomiti o pristnosti celotnega evangelija in govoriti: 'Ali ni bil en Jezus, ki je učil isto in gotovo tudi isto delal? Zakaj je Matej pisal tako, Janez pa drugače, in vendar naj bi bila oba zmerom ob Njem?!' Menim, da bodo zanamci tako tudi presojali glede na to, da pišem jaz nekaj povsem drugega kot brat Matej.«
9 Rečem Jaz: »Prav imaš najljubši brat; toda glej, zdaj je zate še nerazumljivo, zakaj dopustim, da se tako dogaja, pozneje pa ti bo že še postalo jasno!
10 Kar piše Matej, koristi posebno tej zemlji; kar pa pišeš ti, velja za vso večno neskončnost! V vsem, kar ti pišeš, je skrito čisto Božje delovanje od večnosti do večnosti skozi vsa že obstoječa stvarstva in tudi skozi tista, ki bodo v prihodnjih večnostih stopila na mesto zdajšnjih. In četudi bi v tisoče knjig zapisal to, kar bom tebi in vam vsem še razodel, takšnih knjig svet nikoli ne bi mogel razumeti in zato mu

takšne knjige tudi ne bi nič koristile. (Prim. Jn 21, 25)
11 Kdor pa živi po ohranjenem nauku in veruje v Sina, bo tako in tako prerojen v duhu, in duh ga bo vodil v vse globine večne resnice.
12 Zdaj poznaš razlog, zakaj ti ne pustim zapisati vsega; zato Me v prihodnje ne sprašuj več o tem! Svetu namreč nikoli ne sme biti preveč pojasnjeno, da ne bi zapadel v še večjo sodbo, kot mu je že tako namenjeno.
13 Svoj nauk hočem postaviti tako, da se nihče ne bo dokopal do temelja žive resnice s samim branjem ali poslušanjem evangelija, temveč edino z delovanjem po Mojem nauku; šele to delovanje bo vsakomur postalo svetilka!« (Prim. Jn 7, 17)

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 1